ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

กลยุทธ์เพื่อการพัฒนาวิสาหกิจท้องถิ่นกรณีศึกษา กระเป้าจักสานตำบลหนองตอง อำเภอหางคง จังหวัดเชียงใหม่

ผู้เขียน

นางสาวมนทิวา ใชยวงค์

ปริญญา

์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รศ. คร.อารี วิบูลย์พงศ์ อ. คร.ทรงศักดิ์ ศรีบุญจิตต์ ผศ.กาญจนา โชคถาวร ประชานกรรมการ กรรมการ กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์หลักอยู่ 2 ประการคือ ประการแรก เพื่อศึกษาการดำเนินงาน ของวิสาหกิจ ตำบลหนองตอง อำเภอหางคง จังหวัดเชียงใหม่ ในด้านการจัดการองค์กร การผลิต การตลาด และการเงิน ประการที่สอง เพื่อเสนอกลยุทธ์การพัฒนาและส่งเสริมธุรกิจจักสานระดับ ชุมชนให้มีความยั่งยืน ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาจากการสัมภาษณ์วิสาหกิจ 1 รายของนายนิวัตร วารุณ เป็นตัวแทนของวิสาหกิจในชุมชน โดยการเก็บข้อมูลเชิงลึก ในช่วงระยะเวลาจากเดือน มีนาคมถึงเดือนเมษายน พ.ศ. 2548

กิจการบ้านเบญจาหัตถกรรมเป็นกิจการแปรรูปผลิตภัณฑ์หัตถกรรมขั้นสุดท้ายเป็นส่วน ใหญ่ โดยสั่งซื้อผลิตภัณฑ์จักสานผิวใผ่ และกระจูด จากจังหวัดเชียงราย หนองคาย และ สุราษฎ์ ธานีและผลิตภัณฑ์จากกกซึ่งผลิตในพื้นที่ตำบลหนองตอง กิจการนี้สร้างมูลค่าเพิ่มโดยการตกแต่ง และทำสี จนได้เป็นผลิตภัณฑ์กระเป๋า 39 รูปแบบ กิจการบ้านเบญจาหัตถกรรมจึงมีการจ้าง แรงงานในพื้นที่ประมาณ 10 คนเท่านั้น ในด้านการจัดการนั้น การตัดสินใจทั้งหมดขึ้นอยู่กับ เจ้าของกิจการแต่เพียงผู้เดียว เจ้าของกิจการตั้งราคาผลิตภัณฑ์โดยราคาเพิ่มจากการบวกต้นทุนร้อย ละ 50 กิจการมีช่องทางการจัดจำหน่ายทั้งทางตรงโดยการสั่งซื้อจากลูกค้า และทางอ้อมโดยการ วางขายตามร้านค้า กิจการมีการให้ส่วนลดแก่ลูกค้าที่สั่งซื้อในปริมาณตั้งแต่ 30,000 บาทขึ้นไป

เพื่อเป็นการส่งเสริมการตลาดอีกทางหนึ่งด้วย ทางด้านการเงินนั้น กิจการมีการจัดทำการบันทึก บัญชีอย่างง่ายเท่านั้น

สำหรับการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค พบว่าทางด้านการจัดการ องค์กรมีจุดแข็งคือ เจ้าของกิจการ เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ แต่มีจุดอ่อนคือ อำนาจการ ตัดสินใจส่วนใหญ่จึงขึ้นอยู่กับเจ้าของกิจการ ทางด้านการตลาดผลิตภัณฑ์ที่กิจการได้รับรางวัล OTOP ระดับ 4 ดาว ซึ่งทำให้ผลิตภัณฑ์เป็นที่รู้จักของตลาดมากขึ้น ส่วนจุดอ่อนของผลิตภัณฑ์คือ ไม่มีตราสินค้าเป็นของตัวเอง จึงทำให้เกิดการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ส่วนจุดอ่อนทางด้าน การเงินพบว่า กิจการมีการทำบัญชื่อย่างง่ายเท่านั้นทำให้ไม่มีระบบบัญชีที่ดีพอ

สำหรับข้อเสนอแนะในระดับนโยบายท้องถิ่น คือ ควรส่งเสริมให้กิจการที่ประสบ ความสำเร็จค่อนข้างสูงในด้านผลิตภัณฑ์ และการตลาด เช่นกรณีที่ศึกษานี้มีส่วนในการผลักดัน งานจักสานในพื้นที่ให้มากขึ้น โดยเชื่อมโยงกับหน่วยงานในท้องถิ่น พัฒนาการผลิตโดยใช้วัสดุ ซึ่งมีในท้องถิ่นให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ทั้งนี้เพื่อให้เดการจ้างงานในชุมชนโดย อาศัยความสามารถด้านการตลาด และการออกแบบของกิจการที่โดดเด่นในพื้นที่ต่อไป สำหรับ กิจการเองควรสร้างตราสินค้าโดยเร็ว และจัดระบบบัญชีให้ได้มาตรฐาน เพื่อรองรับการขยายงาน ในอนาคต

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright © by Chiang Mai University All rights reserved

Independent Study Title

Development Strategy For a local Enterprise : A

Case Study Of Wickerwork in Hang Dong

District, Chiang Mai

Author

Miss Montiwa Chaiwong

Degree

Master of Economics

Independent Study Advisory Committee

Assoc. Prof. Dr. Aree Wiboonpong Chairperson
Lecturer Dr. Songsak Sriboonchitta Member
Asst. Prof. Kanjana Chokthawon Member

ABSTRACT

This study has two main objectives as the following: 1. To study the implementation of one of the community enterprises of Tambol Nong-tong, Hang Dong District, Chiang Mai. The main focus is made on the organization management, the manufacturing, the marketing, and the financing, and 2. To understand the strategies in developing and promoting the sustainable local basketry business. The data used in this study are collected from interviews with one of the local entrepreneurs, Mr. Niwatra Warun, from March to April, 2005.

The "Baan Benja Handicraft" is the enterprise that mainly transforms handicraft products manufactured by other enterprises into their goods by ordering basketry made from bamboo tissue, and Bulrush from Chiang Rai, Nong Khai and Suratthani provinces, and also basketry from Reed, which are produced at Tambol Nong-tong. By decorating and coloring the aforementioned basketry products, the enterprise has added value to their goods, which yield up to 39 different designs of handbags. The "Baan Benja Handicraft" has hired only 10 staffs. All of them are from Tambol Nong-tong. In aspect of management, all decisions are solely made by the owner of the

enterprise. All merchandises are priced by adding 50% of the products' capital to themselves, and are sold both directly by completing customers' orders, and indirectly by selling merchandises being displayed in stores. Discount is given to customers who have placed orders costing 30,000 baht or more as a means of promoting the business. Financially, the enterprise has a mundane bookkeeping system.

According to the analyses of the enterprise's strong and weak points, business opportunities and prefixes, it is found that the enterprise's strong point is Mr. Warun himself, who is highly capable in managing the enterprise. On the other hand, the weak point is that all of the decisions are highly influenced by Mr. Warun. Since Mr. Warun's products are awarded with the OTOP's 4-star prize, more and more of Mr. Warun's products are being recognized, thus yields products' advantage. On the other hand, Mr. Warun's products also have a weak point, that is, they lack a trademark, which results in other enterprises reproducing the merchandise. The weakness in financing is having a simple bookkeeping thus unfavorable accounting.

Suggestions made to the enterprise are the enterpriser should co-operate with other enterprisers in Tambol Nong-tong in order to distribute jobs to the locals and promote sustainable development in the community. In the same time, the days used in manufacturing should be improved so that more variety of colors can be achieved. Moreover, an interesting and easy-to-remember trademark should be created and employed. Finally, there should be a better bookkeeping system so that the financial situation of the enterprise can be easily monitored and understood.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright © by Chiang Mai University All rights reserved